

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.774 van 27 september 2012
in de zaak A. 194.621/XII-6032**

In zake: de VOF CUYPERS EN ZONEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Georges Meeus
kantoor houdend te 2830 Willebroek
Mechelsesteenweg 26
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD MECHELEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Luypaers en Hans-Kristof Carême
kantoor houdend te 3001 Heverlee
Industrieweg 4/1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

de BVBA TAKELDIENST HENDRICKX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ann Devroe
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Frederik de Merodestraat 94-96
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 november 2009, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Mechelen van 17 juli 2009 waarbij de overheidsopdracht betreffende het takelen van voertuigen en achtergelaten en gevonden voorwerpen op het grondgebied van de stad Mechelen, perceel 1, voor een periode van 4 jaar wordt toegewezen aan de bvba Takeldienst Hendrickx, waarbij de opdracht voor het perceel 2 niet wordt toegewezen en waarbij de offerte van [de vof Cuypers en

Zonen] substantieel onregelmatig wordt verklaard en “ondergeschikt” en “voor zoveel als nodig”, de voorafgaande beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Mechelen van 14 december 2007 waarbij werd beslist om de opdracht niet toe te wijzen omdat er geen geldige offerte zou zijn ingediend, en “impliciet” de gemeenteraadsbeslissing van 29 januari 2008 waarbij werd beslist om een nieuwe gunningsprocedure op te starten.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 199.712 van 21 januari 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De bvba Takeldienst Hendrickx heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 16 maart 2010. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 september 2012.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan Borgonie, die loco advocaat Georges Meeus verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Hans-Kristof Carême, die

verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Ann Devroe, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont, daartoe gemachtigd bij beslissing van 3 november 2011 van de auditeur-generaal, heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De stad Mechelen schrijft in 2007 een algemene offerteaanvraag uit voor het takelen, wegslepen en bewaren van voertuigen.

Het betreft een opdracht voor vier jaar. De geraamde waarde van de opdracht voor vier jaar is 320.000 euro.

De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen op 20 september 2007 en het Publicatieblad van de Europese Unie op 21 september 2007.

3.2. De opdracht is onderworpen aan de bepalingen van het bestek nr. 2007/5358/300. Uit het bestek blijkt dat de opdracht is opgesplitst in twee percelen. Perceel 1 betreft het verplaatsen, stallen en bewaren van rijtuigen met toebehoren, alsook achtergelaten en gevonden voorwerpen op de openbare weg met een maximum HTG van 3,5 ton. Perceel 2 betreft dezelfde opdracht met een maximum HTG vanaf 3,5 ton.

3.3. Uit het proces-verbaal van de opening van de inschrijvingen van 23 november 2007 blijkt dat alleen verzoekende partij een offerte heeft ingediend.

In het gunningsverslag wordt vervolgens opgemerkt dat aangezien de enige ingediende offerte enkel een niet-ondertekende meetstaat bevat en geen offerteformulier, deze offerte niet kan worden aanvaard. Voorgesteld wordt om de opdracht niet te gunnen en over te gaan tot een nieuwe procedure.

3.4. Op 14 december 2007 beslist het college van burgemeester en schepenen om geen gevolg te geven aan de gevoerde procedure. De zaak wordt verwezen naar de gemeenteraad voor de vaststelling van de nieuwe wijze van gunnen.

3.5. Op 29 januari 2008 beslist de gemeenteraad om de opdracht te gunnen onder de vorm van een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking aan de voorwaarden en bepalingen vervat in het voormeld bijzonder bestek 2007/5358/300.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 24 oktober 2008 wordt verzoekende partij uitgenodigd om uiterlijk op 18 november 2008 een offerte in te dienen. Verzoekende partij beweert dit schrijven nooit te hebben ontvangen.

3.7. Blijkens het administratief dossier dient verzoekende partij op 17 november 2008 een offerte in. Ook de bvba Takeldienst Hendrickx heeft een offerte ingediend. In haar verzoekschrift betwist verzoekende partij echter dat zij een nieuwe offerte zou hebben ingediend.

3.8. De opening van de inschrijvingen grijpt plaats op 18 november 2008.

3.9. In het gunningsverslag wordt de offerte van verzoekende partij substantieel onregelmatig verklaard wegens het ontbreken van een aantal door het bestek op straffe van nietigheid vereiste documenten. Vervolgens wordt de offerte van de bvba Takeldienst Hendrickx regelmatig bevonden en wordt voorgesteld om perceel 1 toe te wijzen aan deze inschrijver en om perceel 2 niet toe te wijzen aangezien dit een klein percentage vormt van perceel 1.

3.10. Op 17 juli 2009 beslist het college van burgemeester en schepenen om de offerte van verzoekende partij te weren wegens substantiële onregelmatigheid, om de opdracht voor perceel 1 toe te wijzen aan de bvba Takeldienst Hendrickx en om de opdracht voor perceel 2 niet toe te wijzen:

“De bieding van de firma Cuypers & Zn. werd inhoudelijk niet verder onderzocht, omdat de bieding niet vormelijk kon worden weerhouden om volgende redenen:

* het ontbreken van diverse in het bestek op straffe van nietigheid gevraagde gegevens:

- het ontbreken van geldige attesten van de btw-administratie, van de gewestelijke directeur der belastingen, van de griffie van de Rechtbank van Koophandel
 - het ontbreken van de gevraagde referenties
 - het ontbreken van de gevraagde verzekeringsattesten
 - het ontbreken van het gevraagde bewijs van tewerkstelling op basis van een arbeidsovereenkomst van de in het bedrijf tewerkgestelde personeelsleden
 - het ontbreken van technische specificaties
- hoewel het ontbreken van deze gegevens op zich een relatieve nietigheid zou kunnen uitmaken, betreft het hier een substantiële nietigheid, aangezien de gegevens op straffe van nietigheid moesten worden toegevoegd.

* de inschrijving is niet gebeurd op de voorgeschreven offerteformulieren of de voorgeschreven opmetingsstaat, hetgeen rechtstreeks op basis van de wetgeving overheidsopdrachten tot nietigheid leidt, aangezien de verbintenis van de inschrijver daardoor onzeker is.

* gelet op het nazicht der ingediende biedingen, waaruit duidelijk blijkt dat enkel kan worden toegewezen voor perceel 1, en dit aan de Takeldienst Hendrickx uit Mechelen, en er niet toegewezen wordt voor perceel 2, omdat het takelen van zware voertuigen slechts een klein percentage uitmaakt van de totaliteit en omdat de firma Hendrickx niet over het nodige zware materieel beschikt en de investeringen hiervoor niet wenst te doen, is het best om dit voorstel te aanvaarden”.

3.11. Bij aangetekende brief van 9 september 2009 wordt verzoekende partij op de hoogte gebracht van deze beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Belang

4. In een eerste exceptie betwist verwerende partij het belang van verzoekende partij bij het beroep tot nietigverklaring.

In het auditorsverslag wordt deze exceptie op beredeneerde wijze verworpen in essentie omdat de beoordeling ervan samenhangt met de beoordeling van de middelen. Verwerende partij heeft in haar laatste memorie geen opmerkingen gemaakt ten aanzien van de beoordeling in het auditorsverslag; zij beperkt zich tot een verwijzing naar het auditorsverslag waarin het beroep wordt verworpen. Er mag dan worden aangenomen dat zij de vaststellingen van het auditoraat niet weerspreekt en deze exceptie insgelijks verbonden acht met de beoordeling ten gronde.

B. Voorwerp

Standpunt van de partijen

5.1. Verwerende partij werpt in de memorie van antwoord op dat het beroep niet ontvankelijk is in de mate dat het gericht is tegen de tweede en de derde bestreden beslissing. Tussenkomen partij valt verwerende partij bij.

5.2. Verzoekende partij verklaart in de memorie van wederantwoord onder meer dat zij ten aanzien van de tweede en derde bestreden beslissing een afwachtende houding heeft aangenomen en dus niet onmiddellijk tegen deze beslissingen is opgekomen in rechte. Zij stelt voorts nog dat “ongeacht de tijdigheid van het beroep niet kan worden ontkend dat de beslissingen van 2007 en 2008 aan de basis liggen van de beslissing d.d. 17 juli 2009”.

5.4. In haar laatste memorie betwist verzoekende partij zeer kort het besluit van het auditoraat dat de exceptie dient te worden aanvaard en het beroep niet ontvankelijk is ten aanzien van de tweede en derde bestreden beslissing. Zij

beperkt zich hierbij echter wezenlijk tot het herhalen van hetgeen zij reeds in de memorie van wederantwoord had doen gelden.

Beoordeling

6.1. In de omschrijving van de bestreden beslissingen in het verzoekschrift vraagt verzoekende partij de nietigverklaring van de tweede en derde bestreden beslissing slechts “ondergeschikt” en “voor zoveel als nodig”.

Artikel 2, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State schrijft voor dat het voorwerp van het beroep door verzoekende partij zelf in haar verzoekschrift dient te worden bepaald. Door de wijze waarop zij haar beroep tegen de tweede en derde bestreden beslissing formuleert, met name “voor zoveel als nodig”, laat verzoekende partij het integendeel aan de Raad van State over het uiteindelijke voorwerp van het beroep te bepalen. Deze handelwijze staat op gespannen voet met het voormelde voorschrift.

6.2. Voorts en ten overvloede blijkt uit het administratief dossier dat verzoekende partij een offerte heeft ingediend voor de opdracht uitgeschreven op 29 januari 2008.

De bewering van verzoekende partij dat zij geen offerte zou hebben ingediend op 17 november 2008 wordt tegengesproken door de stukken van het administratief dossier, waarvan een offerte in haar naam van die datum deel blijkt uit te maken. Insinuaties dat het om een vervalst stuk zou gaan worden door verzoekende partij niet ondersteund met een betichting van valsheid. Er mag dan ook worden aangenomen dat het stuk waarachtig is.

Overigens, nu verzoekende partij zonder het minste voorbehoud een offerte blijkt te hebben ingediend voor de nieuwe gunningsprocedure heeft zij ook meteen geen voldoende belang meer bij de nietigverklaring van de stopzettingsbeslissing van de eerdere procedure en *a*

fortiori evenmin bij de nietigverklaring van de beslissing om de nieuwe opdracht uit te schrijven.

6.3. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de tweede en derde bestreden beslissing.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

7. In een eerste middel voert verzoekende partij de schending aan van “de opgelegde voorwaarden van het bestek – zorgvuldigheidsbeginsel – overheidsopdrachtenwet – materiële motiveringsplicht”.

Zij brengt dit middel aan in drie onderdelen.

Eerste onderdeel

Uiteenzetting

8.1. In het eerste onderdeel betoogt verzoekende partij dat de toewijzing is gebeurd aan een inschrijver die niet aan de voorwaarden van het bestek voldoet. Op straffe van absolute nietigheid dienden de inschrijvers een bod te doen voor alle posten, dus zowel voor de lichte en zware (duurdere) takelingen. Tussenkomen de partij beschikt niet over het nodige materieel voor zware takelingen, wat ook blijkt uit de motivering van de eerste bestreden beslissing.

8.2. Verzoekende partij wijst er in de memorie van wederantwoord op dat de besteksbepalingen inzake het bod voor alle posten in het vet zijn gedrukt en tweemaal in het bestek worden vermeld, waardoor zij voorrang hebben op andersluidende bepalingen in het bestek. Bovendien spreken verwerende en tussenkomen de partij elkaar tegen. Zo beweert tussenkomen de partij in haar memorie dat zij geen offerte heeft ingediend voor perceel 2, maar toch voor alle posten een prijs heeft gegeven, terwijl verwerende partij in de memorie van antwoord vaststelt dat tussenkomen de partij voor beide percelen een offerte heeft

ingediend. Er ontstaat een onterechte bevoordeling van tussenkomende partij die wel voldoet aan de vereisten gesteld voor perceel 1, maar tegelijkertijd voor perceel 2 een beroep moet doen op een derde, waardoor een positie van onrechtmatige concurrentie wordt veroorzaakt tegenover de partijen die aan de vereisten van beide percelen voldoen. Zelfs indien verzoekende partij een verkeerde lezing van het bestek kan worden verweten, dan is dit enkel te wijten aan de dubbelzinnige bewoordingen van het bestek die niet aan verzoekende partij kunnen worden toegerekend.

8.3. In haar laatste memorie benadrukt verzoekende partij de dubbelzinnigheid van de besteksbepalingen inzake het verplicht bod voor alle posten.

Beoordeling

9.1. Het bestek bepaalt onder het opschrift “E. Voorwerp van de opdracht” onder meer:

“Deze overeenkomst bevat twee percelen, in casu:

1. Perceel 1

Het betreft hier het verplaatsen (aanhaken, takelen, heffen of vervoeren), stallen en bewaren van rijtuigen met toebehoren, alsook achtergelaten, gevonden voorwerpen op de openbare weg met een maximum HTG van 3,5 Ton

2. Perceel 2

Het betreft hier het verplaatsen (aanhaken, takelen, heffen of vervoeren), stallen en bewaren van rijtuigen met toebehoren, alsook achtergelaten, gevonden voorwerpen op de openbare weg met een maximum HTG vanaf 3,5 Ton

[...]

Het bestuur behoudt zich het recht voor één perceel wel, en het ander niet toe te wijzen, hetzij de percelen aan verschillende dienstverleners toe te wijzen.

De inschrijver is niet verplicht voor elk perceel een offerte in te dienen.

De inschrijver kan zijn offerte aanvullen met prijsverminderingen die hij per perceel toestaat in geval van samenvoeging van de percelen waarvoor een offerte wordt ingediend”.

Onder het opschrift “I. Opmaak van de offerte” bepaalt het bestek onder meer:

“Op straffe van absolute nietigheid van de offerte zijn de inschrijvers verplicht een bod te doen voor ALLE posten, inbegrepen voor deze die eventueel aangeduid zijn met de vermelding ‘in optie’”.

Deze bepaling wordt woordelijk hernomen in de technische bepalingen van het bestek onder het opschrift “Q. Voorwerp (hoeveelheid, aard en beschrijving) van de opdracht”.

Onder het opschrift “J. Onderaanneming” bepaalt het bestek nog:

“Het contract wordt gesloten ‘[intuitu] personae’. Hieruit volgt dat het verboden is om de opdracht, geheel of gedeeltelijk, aan een derde toe te vertrouwen zonder uitdrukkelijk en voorafgaandelijk akkoord van het opdrachtgevend bestuur”.

9.2. Verzoekende partij haalt in haar betoog schijnbaar de begrippen “perceel” en “post” door elkaar. Tussen de besteksbepalingen bestaat alleszins niet de tegenspraak die verzoekende partij erin leest.

Voorts blijkt uit het administratief dossier dat tussenkomende partij wel degelijk een offerte heeft ingediend voor beide percelen van de opdracht en telkens voor alle posten van de meetstaat een prijs heeft opgegeven.

In zoverre verzoekende partij in de memorie van wederantwoord nog aanvoert dat tussenkomende partij onterecht werd bevoordeeld door een beroep te doen op een derde voor het tweede perceel, volstaat de vaststelling dat het bestek onder het opschrift “J. Onderaanneming” in deze mogelijkheid voorziet, mits vooraf toelating van verwerende partij wordt

verkregen. Uit de offerte van tussenkommende partij blijkt dat zij deze toelating heeft gevraagd. Overigens is het tweede perceel aan niemand toegewezen.

Het middelonderdeel mist feitelijke grondslag en is dan ook niet gegrond.

Tweede onderdeel

Uiteenzetting

10.1. Verzoekende partij betoogt in het tweede onderdeel dat het bestek vereist dat de inschrijvers over een erkenning als takelmeester door Detabel beschikken opdat voldaan zou zijn aan de voorwaarden op het professionele en het technische vlak. Indien deze erkenning niet voorhanden is, moet er worden aangetoond dat ten minste één takelwagen is uitgerust met een toestel om voertuigen naast elkaar te plaatsen.

Tussenkommende partij voldoet niet aan deze voorwaarden. Er wordt ook nergens gemotiveerd waarom van deze voorwaarden wordt afgeweken.

10.2. In de memorie van wederantwoord voegt verzoekende partij hier aan toe dat het feit dat de voorwaarde niet is voorgeschreven op straffe van nietigheid geen afbreuk doet aan de geldigheid van de voorwaarde op zich. Een afwijking moet worden gemotiveerd.

10.3. In haar laatste memorie beklemtoont verzoekende partij dat men niet zomaar de voorwaarden van het bestek naast zich mag neerleggen.

Beoordeling

11.1. Inzake de kwalitatieve selectie van de inschrijvers bepaalt het bestek onder meer:

“Op straffe van nietigheid van hun offerte moeten de inschrijvers de volgende bescheiden verplicht aan hun offerte toevoegen

[...]

8. Om de technische en professionele bekwaamheid van de inschrijver te beoordelen, dient deze in zijn offerte documenten bij te voegen die bewijzen dat hij voldoet aan de vereisten zoals vermeld in de technische bepalingen van het bestek.

Dienaangaande zal de inschrijver een met redenen omkleed verslag opmaken dat de vakkundigheid, de doeltreffendheid, de ervaring en de betrouwbaarheid van de inschrijver aantoont. Dit verslag moet in het bijzonder de nadruk leggen op de bekwaamheid van de inschrijver om aan de onderstaande vereisten te beantwoorden en dient minstens de volgende elementen te bevatten:

- a. een inventaris van de uitrusting en gereedschap [...];
- b. opgave van het aantal takelwagens dat gelijktijdig voor de opdracht kan worden ingezet en waarvan tenminste één is uitgerust met een toestel om voertuigen naast elkaar te plaatsen;

[...]

11. Het takelbedrijf dat beschikt over een geldig label van takelmeester Detabel V.Z.W. wordt verondersteld te voldoen aan de bepalingen welke hierna nog worden opgegeven.

[...]

De andere inschrijvers die NIET beschikken over een label van takelmeester van Detabel V.Z.W. dienen gedetailleerd aan te tonen dat zij aan de uitbatingsvoorwaarden voldoen. Daarom dienen zij bijkomend een afschrift van de volgende attesten voor te leggen :

- a. Het takelbedrijf moet sedert tenminste drie jaar ingeschreven zijn in het handelsregister, zowel met de vermelding ‘garagehouder-hersteller’, als met de vermelding van ‘takel- en bergingswerken van landvoertuigen’, zowel voor zijn hoofdzetel als voor zijn eventuele bijkomende vestigingen.
Deze laatste vermelding kan evenwel vervangen worden door een opleidingsattest van de cursus over depannage, takelen en bergen, gegeven in opdracht en onder toezicht van DETABEL en gecertificeerd door EDUCAM en I.F.R.S.
- b. De inschrijver moet beschikken over het attest dat toegang verleent tot het beroep van ‘garagehouder – hersteller’.
- c. Ondernemingen die verplicht zijn om hun statuten te publiceren in de Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad moeten hiervan een uittreksel voorleggen evenals de laatste gepubliceerde lijst van

zaakvoerders of bestuurders – minstens een van deze personen dient houder te zijn van het vestigingsattest van garagehouder-hersteller.

d. De inschrijver moet een bewijs van goed gedrag en zeden voorleggen dat o.a. geen enkele veroordeling mag vermelden inzake handelspraktijken, pechverhelping en sleepdiensten of veroordeling voor een misdrijf dat valt onder de uitsluitingsgronden vermeld hiervoor.

Voor de rechtspersonen geldt dit voor de personen die belast zijn met het dagelijks beheer”.

11.2. De lezing die verzoekende partij geeft aan voorgaande besteks-bepalingen is niet de juiste. In tegenstelling tot wat zij betoogt is het niet zo dat indien de inschrijver niet over een Detabel-attest beschikt, hij moet aantonen dat hij beschikt over ten minste één takelwagen uitgerust met een toestel om voertuigen naast elkaar te plaatsen. Het bestek bepaalt uitdrukkelijk wat de inschrijver in het geval hij niet over een Detabel-attest beschikt dient te doen, namelijk een aantal andere stukken bijvoegen, wat tussenkomende partij ook blijkt te hebben gedaan.

Het middelonderdeel berust aldus op een onjuiste lezing van het bestek en is bijgevolg niet gegrond.

Derde onderdeel

Uiteenzetting

12.1. Verzoekende partij werpt in het derde onderdeel op dat het haar “niet zou verbazen dat er hier verschillende versies van het kwestieuze bestek zijn opgemaakt”, terwijl enkel die welke door de gemeenteraad is goedgekeurd in aanmerking kan worden genomen.

12.2. Verzoekende partij voegt hier in de memorie van wederantwoord aan toe dat verscheidene documenten van tussenkomende partij dateren van 18 november 2008, terwijl op die dag om 10u de inschrijvingen werden beëindigd. Verzoekende partij vermoedt dan ook dat de stukken van tussen-

komende partij niet vóór het verstrijken van de inschrijvingsdatum werden ingediend. In die veronderstelling heeft tussenkomende partij haar offerte niet tijdig ingediend, waardoor zij niet in aanmerking kwam voor toewijzing van de opdracht.

12.3. In haar laatste memorie beklemtoint verzoekende partij opnieuw dat het opmerkelijk is dat tussenkomende partij de noodzakelijke documenten nog op de uiterste datum vóór 10 u heeft kunnen verkrijgen.

Beoordeling

13. In het auditoraatsverslag wordt vastgesteld dat het middelonderdeel beperkt is tot een insinuatie en aldus niet voldoet aan de vereiste dat een middel een duidelijke uiteenzetting bevat van de geschonden geachte rechtsregel en van de wijze waarop deze volgens verzoekende partij door de bestreden beslissing werd geschonden. Er wordt voorgesteld het middel te verwerpen als niet ontvankelijk.

Verzoekende partij weerspreekt deze vaststelling niet in haar laatste memorie maar gaat zonder meer voort met haar insinuaties, zonder deze alsnog te staven.

De Raad van State van zijn kant ziet dan ook geen redenen om het terechte besluit van het auditoraatsverslag niet bij te treden, te meer omdat ook hier verzoekende partij nalaat haar betoog te schragen met een betichting van valsheid.

Het middelonderdeel is niet ontvankelijk.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

14.1. In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van de “wetgeving op de overheidsopdrachten - gelijkheidsbeginsel”.

Verzoekende partij stelt dat zij nooit de kans heeft gekregen om een offerte in te dienen omdat zij de brief van 24 oktober 2008 nooit heeft ontvangen. Verwerende partij legt geen bewijs van ontvangst voor. Ook werd verzoekende partij niet opgebeld - maar wel andere takeldiensten - en werd zij in de waan gelaten doordat haar werd gevraagd of zij haar prijzen van 2007 zou behouden.

Zij betoogt: “Dat alles in het werk gesteld is om de andere takeldienst te bevoordelen door het uitvoeren van allerlei zaken, o.a. het laten rotten van de eerste aanbesteding omdat de andere takeldienst op dat ogenblik met niets in orde is, opleggen van allerlei voorwaarden waaraan weinigen kunnen voldoen zodat er geen belangstelling is om nadien te zeggen dat deze voorwaarden dan toch niet moeten of dit oogluikend er door wordt gelaten en anderzijds het uitschakelen van een rechtstreekse concurrent”.

14.2. In de memorie van wederantwoord voegt verzoekende partij hier aan toe dat zij formeel ontkent een tweede offerte te hebben ingediend en dat het administratief dossier eigenaardig is samengesteld, waarbij verschillende malen ontwerpen in plaats van afschriften van beslissingen worden voorgelegd.

14.3. In haar laatste memorie werpt verzoekende partij nog op dat verwerende partij bevooroordeeld is.

Beoordeling

15.1. Verzoekende partij voert in dit middel de schending aan van “de wetgeving op de overheidsopdrachten”, zonder meer. Zij verduidelijkt echter niet welke norm, bepaling of beginsel zij in concreto geschonden acht. Het middel is in die mate niet ontvankelijk.

15.2. In zoverre in het middel wordt aangevoerd dat verzoekende partij niet de kans heeft gehad om een offerte in te dienen voor de nieuwe opdracht wordt dit tegengesproken door het administratief dossier waarin wel degelijk een nieuwe offerte van verzoekende partij aanwezig blijkt te zijn.

Wat betreft de insinuatie van verzoekende partij dat het zou gaan om een vervalste offerte wordt verwezen naar hetgeen reeds werd opgemerkt onder randnummer 6.2.

In zoverre is het middel dan ook niet gegrond.

15.3. Wat ten slotte de opgeworpen schending van het gelijkheidsbeginsel betreft dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij deze niet concreet en precies aantoont. In zoverre zij deze situeert in het beweerde bevoordelen van andere takeldiensten en het beweerde bevooroordeeld zijn van verwerende partij, beperkt zij zich tot loutere beweringen.

Het middel is in die mate niet ontvankelijk.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

16. In een derde en laatste middel voert verzoekende partij de schending aan van de “wetgeving overheidsopdrachten - motivering - mededelingsplicht”.

Verzoekende partij betoogt dat verwerende partij onzorgvuldig heeft gehandeld doordat zij niet op de hoogte werd gesteld van de tweede bestreden beslissing. Tot op heden is zij niet op de hoogte gesteld van de motivering ter zake. Verzoekende partij had op 23 november 2007 een volledige bundel bezorgd en zij neemt een afwachtende houding aan, vermits de termijn om de vernietiging hiervan te vragen pas begint te lopen vanaf het ogenblik zij ervan kennis krijgt en haar uitdrukkelijk de beroepsmogelijkheden worden meegedeeld. De toewijzing had op basis van de ingediende offerte aan verzoekende partij moeten gebeuren, waardoor de navolgende procedure dan ook overbodig zou zijn geweest. Alles diende in het grootste geheim te verlopen om te beletten dat verzoekende partij rechtsmiddelen zou aanwenden. De gehele gunning van de overheidsopdracht is dus ongeldig.

Beoordeling

17. In het auditorsverslag wordt het derde middel verworpen als niet ontvankelijk aangezien het betrekking heeft op de kennisgeving van de tweede bestreden beslissing. In de eerste plaats is het beroep tegen deze beslissing niet ontvankelijk bevonden. Voorts tast een gebrek in de kennisgeving niet de rechtmatigheid van die beslissing aan. Ten slotte toont verzoekende partij niet aan dat de opdracht op basis van haar eerste offerte aan haar had moeten worden toegewezen.

Verzoekende partij weerspreekt het auditoraat op generlei wijze in haar laatste memorie.

De Raad van State mag dan ook hier zonder meer de terechte vaststellingen in het auditorsverslag bijvallen en het middel om dezelfde redenen verwerpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 september 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest